

Dosarul nr. 3r-319/21

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – G. Manoli

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție – T. Vieru, M. Pitic, N. Craiu

Instanța de revizuire: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursul declarat de către Iuri Sorochin,
în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Iuri Sorochin
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, lui Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu cu
privire la contestarea actului și încasarea prejudiciului,
împotriva încheierii din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Iuri Sorochin împotriva
hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08
mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții
Supreme de Justiție,

constată :

La data de 14 decembrie 2015 Iuri Sorochin s-a adresat în instanța de judecată
cu acțiune împotriva Ministerului Afacerilor Interne, lui Mihail Ciubaciuc și Mihail
Cerescu, prin care a solicitat anularea deciziei Direcției Generale Securitate Publică
a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nr. 190 din 06
noiembrie 2015, încasarea din contul Ministerului Afacerilor Interne a prejudiciului
cauzat în mărime de 30 bani, precum și încasarea de la Mihail Ciubaciuc și Mihail
Cerescu câte 10 000 lei de la fiecare, cu titlu de prejudiciu.

În motivarea acțiunii reclamantul Iuri Sorochin a indicat că prin decizia nr.
190 din 06 noiembrie 2015 a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului
General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne i-a fost suspendat dreptul de
deținere, de port și folosire a armei, din motiv că prin ordonanța din 17 mai 2014 a
procurorului Procuraturii Rîșcani mun. Chișinău a fost pus sub învinuire în
comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1), art. 27 și art. 190 alin. (2) lit. c)
din Codul penal.

Reclamantul a menționat că decizia nr. 190 din 06 noiembrie 2015 a fost emisă în temeiul art. 19 alin. (2) din Legea nr. 130 din 08 iulie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă.

În acest context, a notat că decizia nr. 190 din 06 noiembrie 2015 a Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției a fost adoptată cu încălcarea art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 36 din Codul de procedură penală, care prevăd că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată, până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

A relatat că în conformitate cu art. 20 din Legea contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea de chemare în judecată putea fi formulată și împotriva funcționarului public al autorității publice pârâte care a elaborat actul administrativ contestat sau care a refuzat să soluționeze cererea, în cazul în care se solicită despăgubiri.

Suplimentar, reclamantul a invocat că reieșind din prevederile art. 2 alin. (1) (10) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, infracțiunile de care este învinuit prevăzute de art. 190 alin. (2) și art. 310 alin. (1) din Codul penal, cad sub amnistie.

Prin hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea depusă de către Iuri Sorochin împotriva Ministerului Afacerilor Interne, lui Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu cu privire la contestarea actului și încasarea prejudiciului ca fiind neîntemeiată. (f.d. 157, 162-164, vol. I)

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de către Iuri Sorochin și s-a menținut hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 221, 222-226, vol. I)

Prin încheierea din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a declarat inadmisibil recursul depus de către Iuri Sorochin. (f.d. 15-20, vol. II)

La data de 19 martie 2021 Iuri Sorochin a depus o cerere de revizuire, solicitând anularea hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

Prin încheierea din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Iuri Sorochin împotriva hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție. (f.d. 169-173, vol. II)

La data de 01 iulie 2021 Iuri Sorochin a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la judecare. (f.d. 211, vol. II)

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a dat o apreciere eronată prevederilor art. 449 din Codul de procedură civilă și nu s-a expus asupra faptului existenței unor circumstanțe noi, or, anume decizia din 19 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău adoptată în cauza penală servește ca circumstanță nouă pentru revizuirea actelor judecătorești, deoarece potrivit art. 248 din Codul de procedură penală reabilitarea persoanei supuse urmăririi penale, judecării acesteia, presupune întoarcerea tuturor drepturilor la poziția inițială, ori motiv pentru suspendarea dreptului la port armă a servit anume această cauză penală.

Ceea ce ține de securitatea raporturilor juridice asupra căruia s-a referit instanța de revizie, recurentul consideră că este o poziție total neîntemeiată, or, nu poate fi tratate unele fapte dovedite prin hotărâri, decizii ale instanțelor judecătorești unde lui Iuri Sorochin i s-a dat câștig de cauză, ca o ingerință. Legea permite revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile în urma apariției unor aspecte necunoscute, iar în urma acestor situații apare și operează dreptul lui Iuri Sorochin la revendicarea unor drepturi încălcate.

Instanța de apel a admis o abordare greșită la emiterea încheierii contestate indicând că revizuirea se efectuează numai asupra reparării doar a unor erori judiciare și omisiuni în justiție. Odată ce învinuirile aduse lui Iuri Sorochin nu s-au confirmat, intervine dreptul la restabilirea drepturilor încălcate. Mai mult, nici norma legală care indică acest drept nu va fi funcțională, or, în cazul de învinuire a lui Iuri Sorochin a fost recunoscut și de procurori ca unul fabricat prin renunțarea la învinuire, iar în asemenea situații ordonanțele emise de procurori servesc ca hotărâri irevocabile în cazul neanulării acestora din momentul emiterii.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la data de 13 mai 2021.

Având în vedere că la materialele cauzei lipsesc date ce ar confirma recepționarea încheierii contestate de către recurentul Iuri Sorochin, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus la 01 iulie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din materialele cauzei rezultă că la 19 martie 2021 Iuri Sorochin a depus la Curtea de Apel Chișinău cererea de revizuire împotriva hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea actelor judecătorești.

Prin încheierea din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Iuri Sorochin împotriva hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a

Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

La fel, s-a constatat că pentru a se pronunța astfel, instanța de revizuire a reținut că cererea de revizuire depusă de către Iuri Sorochin împotriva hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, nu se încadrează în dispozițiile art. 449 Cod de procedură civilă.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești irevocabile prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională.

Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu art. 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

În conformitate cu art. 449 lit. a), b), c), e), e¹), g) și h) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere, a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Iar, conform art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Analizând materialele cauzei, argumentele invocate în cererea de revizuire a hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, depusă la 19 martie 2021 de către Iuri Sorochin, instanța de recurs constată că revizuentul și-a întemeiat cererea de revizuire pe dispozițiile art. 449 alin. (1) lit. a), b), e) din Codul de procedură civilă, invocând ca temei faptul că, la data de 19 februarie 2021 a fost emisă decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul lui Iuri Sorochin în dosarul penal, prin care ultimul a fost învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 310, art. 27, art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal și a fost încetat procesul.

La acest capitol, verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la art. 449 lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că motivul invocat nu poate servi ca temei de redeschidere a procesului, pe marginea căruia există hotărâre judecătorească irevocabilă, ori în cazul în care se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. a) din Codul de procedură civilă constatarea prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă, acest temei se referă la cazurile în care un judecător, greșier, martor, traducător sau unul dintre alți participanți la proces enumerați în art. 55, 59 din Codul de procedură civilă, care au luat parte la judecarea unei cauze civile, au fost condamnați printr-o sentință penală irevocabilă pentru infracțiune în legătură cu judecarea cauzei civile, anterior examinate. Deci, în acest caz, forță probantă o are doar sentința irevocabilă, care să fie în legătură cu expunerea cauzei civile.

De asemenea, în cazul în care se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, rezultă că faptele la care face trimitere revizuentul, urmează să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată. Însă, actul la care a făcut trimitere revizuentul nu se încadrează în prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, or, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2021 nu poate fi apreciată ca „circumstanțe noi descoperite”, întrucât actul judecătoresc nominalizat a fost emis ulterior emiterii actelor judecătorești, revizuirea cărora se solicită la caz.

Totodată, în cazul în care se invocă temeiul prevăzut de art. 449 alin. e) din Codul de procedură civilă „s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere”, nu poate fi dispusă revizuirea actelor judecătorești irevocabile, ori în motivarea acestora nefiind făcută vreo mențiune despre sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 octombrie 2018, care a fost casată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2021.

Înscrisul prezentat în susținerea cererii de revizuire, și anume, decizia definitivă a Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2021, prin care s-a admis apelul lui Iuri Sorochin în dosarul penal, prin care ultimul a fost învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310, art. 27, art. 190 art. (2) alin. c) din Codul penal, nu are o importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei, întrucât circumstanțele date diferă de prezentul litigiu, în care obiect al examinării l-a constituit decizia Direcției Generale Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne nr. 190 din 06 noiembrie 2015 privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor.

De altfel, temeiurile ce au stat la baza emiterii actului administrativ contestat nu au nicio relevanță cu circumstanțele expuse de Iuri Sorochin ca temei de revizuire a deciziei instanței de apel, or, actul administrativ a fost emis în baza art. 19 alin. (2) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă nr. 130 din 08.07.2012 și s-a dispus suspendarea dreptului de deținere sau de port și de folosire a armelor pentru întreaga perioadă în care persoana se află în una din situațiile specificate la art. 18 alin. (2) din legea menționată supra, din motiv că Iuri Sorochin conform ordonanței din 17 mai 2014 a procurorului în Procuratura sectorului Rîșcani a mun. Chișinău a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1), art. 27, art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Prin urmare, aspectele invocate în cererea de revizuire reflectă caracterul unor critici, prin care se urmărește retractarea unui act de dispoziție judecătorească, revizuentul exprimându-și nemulțumirea față de soluțiile conținute în hotărârea din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă acțiunea lui Iuri Sorochin ca fiind neîntemeiată.

Aici, instanța de recurs relevă că art. 449 lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă în temeiul căruia Iuri Sorochin a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, stabilește clar că revizuirea se declară în cazul în care s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu cauza care se judecă, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei și s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești, care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

La caz, circumstanțele invocate de recurent au apărut după pronunțarea actelor judecătorești împotriva cărora a fost depusă cererea de revizuire, la data de 19 februarie 2021, când a fost pronunțată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, prin care s-a încetat procesul penal în privința lui Iuri Sorochin în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală în condiții de nereabilitare.

Prin urmare, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de revizuire că cererea de revizuire a hotărârii din 12 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, depusă la 19 martie 2021 de către

Iuri Sorochin nu se încadrează în prevederile legale stipulate la art. 449 Cod de procedură civilă.

În circumstanțele descrise instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de revizuire, prin încheierea recurată privind respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Argumentul recurentului că anume decizia din 19 februarie 2021 a Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău servește ca circumstanță nouă pentru revizuirea actelor judecătorești, instanța de recurs îl consideră nefondat, ori după cum a stabilit și instanța de apel acest act judecătorec nu este o sentință penală irevocabilă, care are legătură cu prezenta cauză, nu este o circumstanță nou descoperită care nu a fost cunoscută revizuentului anterior, dar exista până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, precum și să se regăsească în motivarea acestuia sau să fi fost luat în considerare de instanța de judecată în temeiul art. 123 din Codul de procedură civilă.

Așadar, argumentele invocate de revizuent nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. a), b), e) din Codul de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului revizuentului cu soluția dată de instanța de recurs, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii.

Revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu contra României*).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare.

O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul *Roșca contra Moldovei*).

În contextul dat, urmează a se preciza că admiterea cererii de revizuire ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanței de revizuire este legală, iar argumentele invocate de către Iuri Sorochin sunt

neîntemeiate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul.

În conformitate cu art. 195, 243 alin. (1) lit. b), art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de către Iuri Sorochin.

Se menține încheierea din 13 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de către Iuri Sorochin împotriva Ministerului Afacerilor Interne, lui Mihail Ciubaciuc și Mihail Cerescu cu privire la contestarea actului și încasarea prejudiciului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh